

קא:

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) נטילת יד: לג: סג: ז: ק.
ימא: יד: (ב) סג: ח: לעיל
ע: עו: פס: (ג) (ד) ז: זיל
כנינה: ש"ס: (ה) (ו) כ"א: ע"ג
(ז) ר"ל: (ח) (ט) ע"ג: ע"ג
פסחים דף ג' ר"ה א' א'
למח.

הנהגות הב"ח

(א) ש"י ד"ה פומח ועפעל
מכפנים וכו' כשהוא
מבחרין פסוד: (ב) ז"ה
למחר פומח ועפעל וכו' עומד
ברשות הרבים ומטלטל
כ"ל וכו' ועל האיסקופה
מחוק: (ג) ז"ה ועפעל
כמטעל וכו' למטעל קא
מפיק: (ד) ז"ה וכו' וכו'
מדרבנן למחר אל י"ס
בחלון פומח ועפעל וכו'
ד"ה כי פלגי וכו' ז"ה וכו'
פסילא להו כ"ה ירהי:

לעזי רש"י

שרדור"א [שרדור"א].
מטעל קבילי"א
[קביל"א]. יחד [לפניה]
הדלת.

מוסף רש"י

חוקקין להשלים. דבר
שאלו בו שיעור ר"ס
עובי ויחד לחוקק ולהשלים
לכשיעור. אמרין כמאן
דחוקקין דמי ועבד ז"ל.
מקום שאין בו ד' על
ד'. פסחים רותב ועומד
בין הרי"ה להי"ד ויש לו
היכר כגון גבוה מן הארץ
ג' וז"ל היה רותב ד' היה
תוקף רשות למצמו והו'
כרמלית ואסור לטלן ולכאן.
אלו עכשו תקול מקום
פטור ומותר לטלן ולכאן
למקף עליו משא שלכן
רש"י: (ג) האלף וכו'
כמ"ט נפשיה הוא מטעל
להלך ולהכיל: רש"י: ז"ה.
ובלכד שלא יחליפו.
דלת למרו דקא מפעיל
הרבים לרשות
היחוד ולמי למשיב האלה
כשנת: (ש) ורובין היה.
דלילו חיובא ליה דבעיק
עקיפת משרת ו' והנהגה
לרשות ז' והכל עקרה
מה"י: נמוכה והנהגה
למקום פטור ועקרה
מחוקק פטור והנהגה
לר"ה: נמוכה ורש"י: ז"ה.

אלא אם כן עשו וכו'. אסיפא קאי דהשתא כי קאי בגינה קאי
נרשות היחוד ועולה עד לרקיע: שערי גינה. סתם מנעוליהן גבוהין
עשרה ורמזין ארבעה ורשות היחוד הן: יום שער. בית קטן ופתח
הגינה פתוח נו. ושערי הגינה הסמוכין לרשות הרבים עסקין
מדקמתי סיפא וכן מניית הפתוחות
לרשות הרבים: פומח ועפעל (א) פסחים.

בית שער רשות היחוד הוא וכן
כשהוא מחוק: לא לכאן ולא לכאן
אסורין מכלן ומכלן. להמנעול
רשות היחוד הוא ואע"פ שהמפתח
מונה עליו גזר ר' מאיר שלא יעמוד
נרשות הרבים ולא בגינה ויעול
מפתח של רשות היחוד שמה יביאנו
אלו לרשות הרבים או לרמלית:
וכן מניינן. לקמן מפרש האי וכן
דבאיסקופת כרמלית בגינה (ג) קאמר.
שערי מנייות פעמים שמנעוליהם
גבוהין ופעמים שהן נמוכין לפיכך
נתן כהן מילוק: (ד) למחר שומע
ומניחו על האיסקופה. לקמיה
מפרש דמהכא שמעינן דהדר ביה ר'
מאיר משערי גינה ולא גזר כעומד
נרשות הרבים שלא יטלטל כרמלית
דהא איסקופה כרמלית היא דרמנה
ד' ואינה גבוהה ו' ושנוטל מפתח
משס והוא עומד נרשות הרבים
ומוליכו דרך ארץ האיסקופה למנעול
שעל גבוי למטה מעשרה קא מטלטל
מכרמלית לרמלית ולא גזר רבי
מאיר שמה יביאנו אלנו מוך לעזי
האיסקופה: למחר שומע ועפעל
וכו'. (ה) ועל האיסקופה הוא עומד
ומטלטל מפתח מאיסקופה למנעול
על דרך ארץ האיסקופה דלן
למנעול (ו) הא מפיק מכרמלית
לרשות היחוד: למקומו. למנעול על
גבוי כגון מנעולין הללו של עץ
שעשין עניים נפתחיהן ורמזיהן
רמזין ונלע"ו שרדור"א: ומקמיס
אומרים וכו'. לקמן מפרש טעמא
דלא מצוו ליה להאי מנעול רשות
היחוד: למקומו. האיסקופה או
לחלון שאין בו ארבעה דלף על גב
דגיבה עשרה מקום פטור נעלמא
הוא: שמוציא מרשות נרשות.
מאיסקופה שהוא כרמלית לחלון שהוא
רשות היחוד ואף על גב דהניחו
מחילה במנעול שהוא מקום פטור
לרבנן ונטל אלל כל הרשויות כרז
דימי קיימא לן דלמחר כפ"ק (ז) ונלכד
שלא יחליפו: מקום פטור הוא.
וכי הו' למעלה מעשרה היכי משוי
ליה רבי מאיר רשות היחוד ואסר:

אלא אם כן עשה מחיצה גבוהה עשרה
טפחים דברי רבי מאיר אמרו לו מעשה בשוק
של פטמים שהיה בירושלים שהיו גועלין
ומניחין את המפתח בחלון שעל גבי הפתח
רבי יוסי אומר שוק של צמרים היה: תנו רבנן
פתחי שערי גינה בומן שיש לזן בית שער
מבפנים פותח ונועל מבפנים מבחוץ פותח
ונועל מבחוץ מכאן ומכאן פותח ונועל כאן
וכאן אין לזן לא לכאן ולא לכאן אסורין
כאן וכאן וכן מנייות הפתוחות לרה"ר בומן
שהמנעול למטה מעשרה מביא מפתח
מערב שבת ומניחו באיסקופה למחר פותח
ונועל ומחזירו לאיסקופה ובומן שהמנעול
למעלה ממעשרה מביא מפתח מערב שבת
ומניחו במנעול למחר פותח ונועל ומחזירו
למקומו דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אף
בומן שהמנעול למעלה ממעשרה טפחים
מביא מפתח מערב שבת ומניחו באיסקופה
למחר פותח ונועל ומחזירו למקומו או
בחלון שעל גבי הפתח אם יש בחלון ארבעה
על ארבעה אסור מפני שהוא כמוציא
מרשות לרשות מדקאמר וכן מנייות מכלל
דבאיסקופת כרמלית עסקין היא מנעול
היכי דמי אי דלית ביה ארבעה מקום פטור
הוא ואי אית ביה ארבעה ביה לא ימא רבנן
אף בומן שהמנעול למעלה מ' מביא מפתח
מע"ש ומניחו באיסקופה למחר פותח ונועל
בו ומחזירו לאיסקופה או לחלון שעל גבי
הפתח והוא קא מטלטל מכרמלית לרה"ר
אמר אביי לעולם דאין בו ארבעה ויש בו
לחוק ולהשלימו לר' ובהא פליגי ר' דר"מ
סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין
להשלים אמר רב ביבי בר אבבי ש"מ מרוא
מתנייתא תלת ש"מ חוקקין להשלים וש"מ
הדר ביה ר"מ משערי גינה ושמעת מינה
מדרבנן איתא לדרב דימי ר' דכי אתא רב
דימי א"ר יוחנן מקום שאין בו ארבעה על
ארבעה מותר לבני רשות הרבים ולבני
רשות היחוד לכתף עליו ובלכד שלא
יחליפו: מתני' נגר שיש בראשו
גלוסטרא רבי אליעזר אומר רובי יוסי מתיר
גלוסטרא אמר רבי אליעזר שדו נוגהין בו היתר עד
שבא רבן גמליאל והוקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר אסור נהגו בו ובא
רבן גמליאל והוקנים והתירו להן: גמ' בניטל באגרו כ"ע לא פליגי כי פליגי
בשאניו

יש בו לחוק. בחוק הדלת אלל ראש המנעול בעוביו של דלת ולהשלים ראש המנעול לארבעה: חקוק: אין חוקקין. הלכך מקום פטור נעלמא הוא: הדר ביה רבי מאיר משערי גינה. מדקא שרי לעמוד (י) נרשות הרבים ליתול מפתח מאיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנעול שלמטה מעשרה ולא גזר שמה יביאנו אלנו לרשות הרבים וש"מ סיפא נמי מדקא שרי לעמוד) על האיסקופה כרמלית וליטול מפתח ממנעול למעלה מעשרה באיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנעול ממנעול נעלמא נעלמא על ידי הגתת מקום פטור וליטול משס ולהניחו בחלון שהוא רשות היחוד משס דקא מחליף מאיסקופת כרמלית לחלון שהוא רשות היחוד על ידי הגתת מקום פטור: איסא לרזכ דימי. דלמחר ונלכד שלא יחליפו: מתני' נגר קבילי"א שחובצין אותו בחור כבאיסקופה נעלמא נעלמא: שיש כראשו גלוסטרא. שראשו ענה ורואי לכוזבא לכמוס ולשוקו בו פלפלין ואפילו הכי דמותר כלי עליו ר"א אוקר אלל אם כן קשור ותלוי דלת כדמפרש בגמרא: ורבי יוסי מסייר. דמותר כלי עליו משס גלוסטרא ולא מיחו כבויה: גמ' בניטל באגרו. כשהוא קשור ותלוי כחבל של קיימא ורואי לטלטלו על ידי אותו חבל ואינו נפסק צדיקה: כולי עלמא לא פליגי. דשרי דכיון דקשור ותלוי יפה מוכחא מלתא דלנעול קאי ולא מיחו כבויה: כשאין

מביא מפתח ומניח באיסקופה. פירש כגוטרס דמהא מדקק
דהדר ביה ר' מאיר משערי גינה ולא גזר לעומד נרשות
הרבים שלא יטלטל כרמלית דהא איסקופה כרמלית היא כדלמרינן
לקמן ואין נראה לר"י דמכאן אין להוכיח דאיכא לזקמא למחר פותח
ונועל כגון שעומד על האיסקופה וכן
צריך לפרש דאי נרשות הרבים קאי
מאי וכן דמשמע דומיא דההוא
דשערי גינה ונראה לר"י כמו שהגיה
כגוטרס כפירושיו דמסיפא מוכח
דהדר בה רבי מאיר משערי גינה
דקמתי למעלה מ' מניחו במנעול
ולמחר פומח ונועל דכי קאי נמי על
האיסקופה הוה ליה מכרמלית לרשות
היחוד דע"כ איסקופה כרמלית היא
דלוי מקום פטור אמאי צריך להניח
המפתח במנעול ייחוד באיסקופה:
מדקאמר וכן מנייות כפ"ה
דבאיסקופה כרמלית.
דזן משמע דומיא דשערי גינה ואי
הוא איסקופת רשות היחוד אם כן
היה מטלטל מרשות היחוד לרמלית
וכן אם היתה רה"ר היה מטלטל
מנשות הרבים לרמלית ולא הו'
דומיא דשערי גינה דלפני כתי הא
גונוא: אין חוקקין. והו' מקום פטור
הוא דקאמר ומניחו באיסקופה הוא
הדיון נרשות הרבים לרמלית ולא הו'
דומיא דשערי גינה דלפני כתי הא
גונוא: אין חוקקין. והו' מקום פטור
הוא דקאמר ומניחו באיסקופה הוא
לא מיטער כקדקע משום הכי לא
נקיע לה: רבי יוסי אומר אסור
הוא בו והתירו להם. ואם תאמר
והוא אמרינן ונדרס כמקום ואלו
נדרים (דף פ"ה). ונפרק פקוס שנהגו
(פסחים דף נ"ה). דברים המותרים
ואחרים נהגו כסס איסור אי אמה
רשאי להתיק כפניהם ויש לומר
דהיינו כפניהם שומת ומתמירין
על עמלן שלא ירגילו בני אדם להקל
ויבאו להתיק איסור אלל אם מתמירין
מתמת טעות מותר להתיק כפניהם:
כי פליגי בשאין יב"ש באיגרו.
ר"י מפרש דדוקא הכא שרי
משום דכראשו גלוסטרא אלל שאין
כראשו גלוסטרא מודה דאסור אפי'
קשור דלתא וקבירא ליה כרבנן
דרבי יהודה כנגד הנגדר אי נמי
סבירא (ה) ליה כ"ה יהודה דשרי כנגדר
והכא איירי כקשור נעניכא דדשא
דמודה רבי יהודה כשאניו יטעל
כאיגרו כדמוכה כסמון ומשום הכי
עמי נמתמינן שיהא כראשו
גלוסטרא

אמר רבי אליעזר מעשה בכנסת שבטבריא שדו נוגהין בו היתר עד
שבא רבן גמליאל והוקנים ואסרו להן ר' יוסי אומר אסור נהגו בו ובא
רבן גמליאל והוקנים והתירו להן: גמ' בניטל באגרו כ"ע לא פליגי כי פליגי
בשאניו

יש בו לחוק. בחוק הדלת אלל ראש המנעול בעוביו של דלת ולהשלים ראש המנעול לארבעה: חקוק: אין חוקקין. הלכך מקום פטור נעלמא הוא: הדר ביה רבי מאיר משערי גינה. מדקא שרי לעמוד (י) נרשות הרבים ליתול מפתח מאיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנעול שלמטה מעשרה ולא גזר שמה יביאנו אלנו לרשות הרבים וש"מ סיפא נמי מדקא שרי לעמוד) על האיסקופה כרמלית וליטול מפתח ממנעול למעלה מעשרה באיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנעול ממנעול נעלמא נעלמא על ידי הגתת מקום פטור וליטול משס ולהניחו בחלון שהוא רשות היחוד משס דקא מחליף מאיסקופת כרמלית לחלון שהוא רשות היחוד על ידי הגתת מקום פטור: איסא לרזכ דימי. דלמחר ונלכד שלא יחליפו: מתני' נגר קבילי"א שחובצין אותו בחור כבאיסקופה נעלמא נעלמא: שיש כראשו גלוסטרא. שראשו ענה ורואי לכוזבא לכמוס ולשוקו בו פלפלין ואפילו הכי דמותר כלי עליו ר"א אוקר אלל אם כן קשור ותלוי דלת כדמפרש בגמרא: ורבי יוסי מסייר. דמותר כלי עליו משס גלוסטרא ולא מיחו כבויה: גמ' בניטל באגרו. כשהוא קשור ותלוי כחבל של קיימא ורואי לטלטלו על ידי אותו חבל ואינו נפסק צדיקה: כולי עלמא לא פליגי. דשרי דכיון דקשור ותלוי יפה מוכחא מלתא דלנעול קאי ולא מיחו כבויה: כשאין

יש בו לחוק. בחוק הדלת אלל ראש המנעול בעוביו של דלת ולהשלים ראש המנעול לארבעה: חקוק: אין חוקקין. הלכך מקום פטור נעלמא הוא: הדר ביה רבי מאיר משערי גינה. מדקא שרי לעמוד (י) נרשות הרבים ליתול מפתח מאיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנעול שלמטה מעשרה ולא גזר שמה יביאנו אלנו לרשות הרבים וש"מ סיפא נמי מדקא שרי לעמוד) על האיסקופה כרמלית וליטול מפתח ממנעול למעלה מעשרה באיסקופת כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנעול ממנעול נעלמא נעלמא על ידי הגתת מקום פטור וליטול משס ולהניחו בחלון שהוא רשות היחוד משס דקא מחליף מאיסקופת כרמלית לחלון שהוא רשות היחוד על ידי הגתת מקום פטור: איסא לרזכ דימי. דלמחר ונלכד שלא יחליפו: מתני' נגר קבילי"א שחובצין אותו בחור כבאיסקופה נעלמא נעלמא: שיש כראשו גלוסטרא. שראשו ענה ורואי לכוזבא לכמוס ולשוקו בו פלפלין ואפילו הכי דמותר כלי עליו ר"א אוקר אלל אם כן קשור ותלוי דלת כדמפרש בגמרא: ורבי יוסי מסייר. דמותר כלי עליו משס גלוסטרא ולא מיחו כבויה: גמ' בניטל באגרו. כשהוא קשור ותלוי כחבל של קיימא ורואי לטלטלו על ידי אותו חבל ואינו נפסק צדיקה: כולי עלמא לא פליגי. דשרי דכיון דקשור ותלוי יפה מוכחא מלתא דלנעול קאי ולא מיחו כבויה: כשאין